שימה מקובצת

לו מנחת חוטא. הכתובה

ישת ויקרא דהיינו אכילת

יינו אכילח אדהיינו אכילח ש וכניסת מקדש מאה ושמיעת קול וביטוי תים דמייתי עשירית

חוטא ואין בה לא שמן ולא לבונה: נ) כל המנחות שנקמצו שלא לשמן כשרות.

למה לי למתני אלא. פי׳ דהא

אמרינז לעולם ישנה אדם

דרך קצרה א״כ למה לי למיתנא אלא דלישנא דאלא

למיתנא אלא הלישנא דאלא משמע דיש בהן כשרות משמע דיש בהן כשרות הרבה ואין בהם משום פסול אלא שלא עלו ואידה כשרות יש אלא שהקומץ נקטר והשירים נאכלין. ומשני דאסור לשנות בהן, תוס"

מהר"פ: ג) קרי לה נדר וקרי

לה נדבה. ס"א אינו א): אלא

אם כמה שנדרת. וה"פ דקרא

, אם מוצא שפתיד תשמור

ועשית מוצא שפתיד אז יהא . ממש כמו שנדרת ואם לאו

ממש כמו שנדרת ואם לאו
לה' אלהיך נדבה. תוסי
חיצונית: זן לשם מחבת.
וה"ה שינוי בעלים כגון
מנחת רובון לשם מנחת
שמעון. תוסי: זן ולשמו לא
שמעון. תוסי: זן ולשמו לא
שמעון תוסי: זק ולשמו לא

:ביין לקמן רש"י דף קג ע"ב

ו) קמ"ל דאף בגמר דבריו אדם נתפס אית לן הילכך

איצטריך למתני הני תרי בבי: ז] נדרת. אלא מדלא כתיב

תשמור כאשר נדרת אלא ועשית כאשר נדרת משמע

ועשית כאשר נדרת משמע
הכי אם כמה שנדרת עשית
לשמה יהא נדר כלומר יצאת
ידי נדרך ואם לאו יהא נדבה
ידי נדרך ואם לאו יהא נדבה
מדמי לנדבה האי שנשחט
מדמי לנדבה האי שנשחט

שלא לשמו וכיון דנדבה היא

אסור לשנויי בה: ס) בריה

דרבי חייא הוא דאתא בא

. 'עובדה: טן כחטאת כו'.

ועוד דלקמז בפרקיו ודף ד.ן אמרינן בשלמא מנ

חטאת קרייה רחמנא אלמא רכחטאת וכאשם אין זה עיקר דרשא. מהר"פ: ין דואת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת וגו' דמיירי בין בהמה בין עוף: יש) את הפר אשר לו. עין תוני חולין דף אשר לו. עין תוני חולין דף האור או או או היינו אין או היינו אין או היינו אין אין היינו אין דף באורים או אינו אינו בריים באורנו.

:דס״ד

מסורת הש"ם

 ל) זבחים ב., כ) ג"ו שם,
 נ ברכות ד: וש"כן, ד) [זבחים
 נ ד:], כ) [לקמן ד.], ו) נ"ל
 בגמר דברין ר"ל דלוף בגמר וכ"ש בתחלת דיבוריה וכ"ה ברש"י פסחים סע"א ד"ה אלא לאו. ל"ה. ז) הוא דאמיא. ל"ה. **ק) ל"ל לפסלו. עי) ל"ל ומתו** כך פי' הקונט', י') דמחוך דעוף לא כתב בהאי קרא לא דעיף (א כתב בהאי קרא (א תמתע ליה מההיא הקיקשא אלא קרבות בהמה כיי כ"ל", ג'יק" כ) אפרו כיי אלא אמטאת כיי. נייק, (ג) צ"יל וצריך לותר דמימורא כיי, מ) וממוך כך ניחא לי. צ"יק, (ג) גבי. צ"יק, ניחא לי. צ"יק, (ג) גבי. צ"יק, ס) נ"א נדרר,

תורה אור השלם

מוֹצְא שְׁפֶּתֶיךְ הַשְׁמֹר וְעָשִׁיתְ כַּאֲשֶׁר נְדַרהְ לִיְיֵ אֱלֹהֶיךְ נְדָבְה אֲשֶׁר דְּבַרחְ בְּפִיךְ: דברים כג כד

גליון הש"ם

תום' ד"ה כל וכו' דעיקר קרא לכדר' יהודה כו'. ק"ל הא למה דקי"ל דורק נשמאל פסול ככל הקדשים בשתחל פסוג בכל הקדפים ל"ש לחדרש כלל הך דרשא דר"י ברים דר"ח אם בא לעובדה בכלי בשתאל דפא גם כאשם פסול בשתאל ובזבחים מסקינן ה"ג לר"ש אבל לדידן ע"ר בקרא לעניון שלא לשתה דמנחת חוטא כחטאת ומנחת נדבה כחשם ול"ע:

מוסף רש"י

בתן בכלי והקטיר. מו מו קמני וכו' (זבחים יג.). או לשמן ושלא לשמן. שחישב בעבודה מחת לשמו ושלא לשמו (שם) ותנא לשמו ושלא לשמו (שם) ותנא לשמו ושלא לשמו לאפוקי מדרבי דאמר תפוס לשון ותנא שלא לשמו ראשון ולשמו, דלא תימא תפום לשון אסרון דהה הדר ביה מקמה וכי שחיט ההאי בתרה קה שחיט קמ"ל דר' יוסי הוא דאמר בכל דבריו אדם נתפס החמר בכנ דבכיו חדם נחפק ולא הדר ביה אלא אתכרוייהו איכוין (פטחים ס.). למה לי למיתני אלא. להאריך בלשונו ליתני ולא עלו לבעלים בלשונו ליתני ולא עלו לבעלים (פסחים ג:) לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קלרה חבחים ב.). הא קמ"ל. שאין נהס שום ירידה אלא אומה לבדו (שם). ואסור לשנויי. מו שינויא אחרינא לעבוד אחת הוא. דהא כאשר נדרת כתיב ויש חילוק בין נדר לנדבה נדר עלי ונדבה הרי זו (שם:). אם כמה שנדרת עשית. שעבד עבודותיה לשמה יהא גדר. ויעלה זה לנדרך ואם לאו יהא לנדבה. כאילו התנדבת לזה נדבה אחרת ולא לשם

בל המנחות שנקמלו שלה לשמן. כגון שהתנדב מנחת מרחשת והביאה וקמנה הכהן ואמר הריני קומץ לשם מחבת ד]: כשרות. וקומצן נקטר ושיריהן נאכלין: אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה. דלא יצא ידי נדרו ולריך להביא אחרת לשם מרחשת: חוץ ממנחת חוטא. כגון

ההיא דמטמא מקדש דכתיב בויקרא (ה) ואם לא תשיג ידו לשתי תורים וגו': ומנחת הנאות. מנחת סוטה. שאם המצו שלא לשמן כגון לשם נדבה או נתן בכלי את הקומך שלא לשמן או הוליך או הקטיר שלה לשמן או חישב בחחת מעבודות הללו הריני עובד לשמו ושלא לשמו: או שלא לשמו ולשמו. באלו שמי מנחות פסולין ואין שיריהן נאכלין וטעמא מפ׳ בגמ׳ה׳. והא דתנא או שלא לשתו ולשתו דלה תיתה לשתו ושלה לשתו הוא דפסולה דתפים לשון אחרון אבל שלא לשמו ולשמו לא הן קמ"ל דאף ין י)בתחלת דבריו אדם נתפס אית לו: גבו' מדקתני אלא משמע דכל דינה כמנחה כשירה אלא זה בלבד: **ואסור** לשנויי. בה שינוי אחר כגוו אם עבר וקמנה שלא לשמה אסור לחת קומץ בכלי שלא לשמה: נדבה. בתמיה. והא נדר הוא דכתיב כאשר נדרת ז] ודברים כנו: אם כמה שנדרת עשית. לשמה יהא נדר כלומר יצאת ידי נדרך ואם

ונלבה

לאו יהא נדבה ויביא אחרת לנדרו:

בל המנחות שנקמצו שלא לשמן כשירות אלא שלא עלו לבעלים כו'. עבודה קמייתא נקט וה"ה נתינה בכלי והולכה והקטרה כדקתני סיפא ד' עבודות יש בקומן כנגד ד' עבודות שיש בדם כדאמרינן לקמן בפ"ב (ד' טו.) ובפ"ק דובחים (ד' ד.) ובאותן ד' עבודות פסלה מחשבה שלא לשמן ומחשבת פיגול דחוך לזמנו

וחוץ למקומו אבל בתנופה והגשה אין

מחשבה פוסלת אע"ג דבעי כהונה

ובפ"ק דובחים (דף ד:) ילפינן מקראי דמחשבה פוסלת בשלמים בד' עבודות

ושאר זבחים ילפינן משלמים בהיקישא דואת התורה ומקרא דמונא שפתיך ומלריך להו ונראה דלמנחות נמי ילפינו למצוה משלמים מההיא היקשא גופה כמו בזבחים דמדרשה דר׳ שמעון דדריש בגמרא בסמוך קדש קדשים היא כחטאת וכאשם מנחת חוטא הרי היא כחטאת מנחת נדבה הרי היא כאשם לא מצינן למילף דלא עיקר דרשה היה כדהמרינן בפ"ק דובחים (דף יה) ° דעיקר קרא לכדר' יהודה בריה דרבי חייא ^{ז) ח]} בא לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת מו כו' ולעכב במנחת חוטא מפרש התם מדכתיב בה היא כמו בחטאת וכן מפרש נמי בפירקין (דף ד.) דגמר מנחת חוטא ומנחת קנאות ח) דפוסלות שלא לשמן דכתיב בהו היא ואם תאמר ועופות דבעו לשמן כדאמרינן בגמרא וכדתנן בזבחים בפ' חטחת העוף (דף סו:) מנלן דאי מהיקשא דואת התורה אי אפשר לומר כן לפירוש הקונט׳ דפ״ק דחולין (דף כב.) גבי עולת העוף דכתיב ואת השני יעשה עולה כמשפט

:[כ"א ע"א ד"ה כמשפט] יב) דסתמא כלשמן דמי. א) וכן בריש זכחים דף ב ליתא לתיבות קרי ליה נדר וקרי ליה נדבה ע"ש. אהמנחות שנקמצו שלא לשמן כשירות אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ יממנחת חומא ומנחת קנאות זו מנחת חומא ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן נתן בכלי והלד והקטיר שלא לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא לשמן ולשמן פסולות כיצד לשמן ושלא לשמן לשם מנחת חומא ולשם מנחת נדבה שלא לשמן ולשמן לשם מנחת נדבה ולשם מנחת חומא: גמ' כן שלמה לי למיתנא אלא ליתני ולא עלו לבעלים לשם חובה הא קמ"ל לבעלים הוא דלא עלו לשום חובה הא מנחה גופה כשרה יואסור לשנויי כדרבא ידאמר רבא עולה ששחמה שלא לשמה אסור לזרוק

דמה שלא לשמה יאיבעית אימא סברא ואיבעית אימא קרא איבעית אימא סברא משום דמשני בה כל הני לישני בה וניזיל ואיבעית אימא קרא במוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר נדרת ליי' אלהיך נדבה "נדבה נדר הוא יו קרי ליה נדר וקרי ליה נדבה אלא אם כמה שנדרת עשית יהא נדר ואם לאו יהא נדבה ונדבה

דדרים התם כמשפט חטאת בהמה דאינו בא אלא מן החולין וביום ובידו הימנית שהקשה שם הקונטרס דמהיקשא דואת החורה נפקא דדריש מיניה בסוף החודה (לקמן דף פג.) מה חטאת אינו בא אלא מן החולין אף כל דבר שבחובה אינה באה אלא מן החולין שי ופירש בקונטרס י' ודמחך כך) דעוף לא כתב בההוא קרא ולא אמרינן אלא בקרבן בהמה ואין לחרץ דילפינן עופוח מובחים לענין לשמן דאיכא למיפרך מה לובחים שכן טעונין כלים דכי האי גונא פריך בפי איזהו מקומן הצחים דף מח:) גבי לפון ומיהו לפירוש הקונטרס דחולין קשה דעל כרחיך עופות כמיבי בקרא דואת התורה ין דמסיק התם דביום דחטאת העוף מביום טוותו נפקא דכתיב בתר היקשא דואת התורה וכן במגילה בפ׳ הקורא למפרע (דף כ:) גבי כל היום כשר למליקה דדריש בגמרא מביום לוומו ובפ' קמא דובחים (דף ז:) גמרא חוץ מן הפסח דריש פסח לענין לשמן לתצוה מדאיתקוש לשלמים מדכתיב ביום צוותו להקריב את קרבניהם זה בכור מעשר ופסח א"כ כיון דעופות נמי מביום צוותו נפקי שמע מינה דעופות נמי אתיין בהיקשא דואת התורה והוא הדין לענין שלא לשמן למצוה מדאיתקוש לשלמים ולעכב בחטאת העוף דדרשינן בתורת כהנים מדכתיב היא והא דאילטריך לן כמשפט בפ׳ קמא דחולין (דף כב.) יש לפרש אליבא דר׳ אליעור דפ׳ התודה (לקמן דף פב:) דלית ליה היקשא דואת התורה ול"ע דההיא דרשא דמייתי בפ"ק דחולין (דף כב.) דמשלו ולא משל ליבור ולא משל מעשר דריש לה בפרק החודה (לתמן דף פג.) אליבא דר' עקיבא ודלא כר' אליעזר ועוד היכי ילפינן עופות מחטאת בהמה הא חטאת בהמה דקאמר על כרחיך לאו 🤄 מפרו של אהרן קאי דמה עניינו לשם אלא מחטאת בהמה דלעיל מינה קאי שמביא בעשירות שזו באה חליפין לה כדפי שם בקונטרס וחטאת בהמה מפרו של אהרן ילפא מדאיקרי חטאת והיינו למד מן הלמד ועוד קשה למה לי למדרש המם בפרו של אהרן משלו ולא משל מעשר מיפוק לני כדאמרינן בסיפרי בפרשת ראה אנכי בענין דממעט עולות משום דכחיב גבי מעשר ואכלת ופרו של אהרן לשריפה קאי ומיהו בזה י"ל הא דכמיב אשר לו עיקר אתא למידרש משלו ולא משל ציבור 🗘 ונראה לפרש דמיסורא דרשינן כל חטאות דכמיב בפרו של אהרן את פר החטאת אשר לו דהוה מצי למכתב או את הפר אשר לו וכתיב החטאת למימרא דכל חטאות בין חטאת בהמה בין חטאת העוף משלו דהיינו מן החולין ולא משל מעשר והשתא ניחא דלא הוי היקש ומיהו אכחי קשה למה לי כמשפט לענין חולין גבי עולה העוף חיפוק ליה מדרשא דסיפרי דהא אינה נאכלת וי"ל דס"ד דאתא והקריבו לחלק לענין חולין כדדריש התם דחלק הכתוב בין חטאת העוף לעולת העוף מדכמיב והקריבו ⁶⁰ ממוך כך ניחא ליה דלא הוה ילפילן לה מהקישא דואת המורה משום דכמיב והקריבו וא"מ אם כן מאי פריך התם ביום מביום לוותו נפקא דילמא הייתי מחלק מוהקריבו וי"ל דביום לותו כחיב על זאת החורה לעולה דמשמע כל עולות ולוג שמן של מלורע דבעי לשמן כדמניא לקמן בהקומץ רבה (דף מ:) (נגמר) שבע הואות שבפרה (דקמני בברייתא) ושבפנים ושבמצורע שלא לשמן פסולות פי׳ להרלות כדמסיק יש לפרש דנפיק מהקישא דואת התורה דביום לוותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם (ויקרא ז) איירי נמי בלוג שמן של מצורע דאיקרי קרבן כדדרשינן בפ' ואלו מנחות (נקמן ד' עג.) לכל קרבנם לרבות לוג שמן של מצורע אבל אין לחרך דהוי בכלל אשם מצורע דאם כן יפסל שלא לשמו לר׳ אליעור כאשם ולקמן בהקומן רבה (דף כח.) מסקינן דלא מיפסיל משום דהוי למד בהיקש ודבר הלמד בהיקש אין חוור ומלמד בהיקש ומהא דדריש במגילה (דף כ:) מליקה מביום לוותו ושחיטה מביום זבחכם ולא דריש שחיטה מביום לוותו כמליקה משום דשחיטה לאו עבודה היא: שלא דשמן. לכאורה משמע דאיירי בשינוי קודש כדמפרש בסיפא לשם מנחת חוטא לשם מנחת משום דשותים למו עבודה היתו. של א בשבן. כנמותה משת להייני בשינה קרש כנמפנט בסיפו ישם ממחת וחופת לשם מתחת להייני בעלים כדמוכת בגמרת בפיק דובחים (דף ד.) ושמת פשיטת ליה להשיק בכל דוכתי דשטי בעלים כשטי קדש במחת בשלים להייני בעלים לי נמי מתחתיי דפרק בית שתחי (ובחים דף מו:) לשם ששה דברים הזבת מובת לשם זבת לשם זבת בפיק דובחים לדף בפיק דובחים לדם בפיק דובחים לדם בפיק דובחים לדם בפיק דובחים לדם בפיק דובחים ב דה נדבה. משמע מהכא דכל היכא דכתיב נדר נדר דוקא ונדבה נדבה דווקא וכן בפ"ק דר"ה (דף ו.) לענין בל תאחר ואפילו לר"מ דפ״ק דחולין (דף ב. ושם: ד״ה אבל) דדריש טוב אשר לא חדור טוב מוה ומוה שאינו 🔍 נודב כל עיקר אלמא קרי לנדבה נדר שאני הכא דדריש מדשני קרא בדיבוריה אי נמי בחולין דריש דכיון דחייש קרא לתקלה לא שנא נדר ולא שנא נדבה דבתרוייהו איכא למיחש אי נמי משום דנדר נפקא לן מכי מחדל שמע מינה דטוב אשר לא מדור לנדבה אמא: ואם דאו יהא גדבה. אע"ג דבפ"ק דראש השנה (דף ו.) דריש ליה לענין בל תאחר דלא שייך לאחר שחיטה הכא דריש מפשטיה דקרא דמשמע דקרי ליה לנדר נדבה: